

Hà Nội Ơi Chờ...

Ra đi tuổi độ chừng vài tháng
Lưu lạc từ ngày khởi chiến tranh
Nhớ những vần thơ và khúc hát
Thương hoài xứ Bắc... Biệt không đành.

Đợi mãi bao giờ về cố quận
Mong ngày hội ngộ với Hà Thành
Tung tăng góc phố, chân đôn bước
Trầy hội, người đông... dáng liễu thanh.

Đền đài, tháp miếu,... kinh đô cũ
Phố cổ còn vương nét ngọc ngà
Cửa chôn Thăng Long thơ mộng lắm
Ngàn năm không nhạt nét kiêu sa.

Nẻo dọc đường ngang san sát quá
Mờ mờ nhân ảnh những người xưa
Năm tàn, gió lạnh mùa đông bắc
Rét buốt, co ro... sắp giao thừa.

Không gian bát ngát hương hoa gạo,
Phượng vĩ Hồ Tây đỏ góc trời
Nhánh liễu mơ màng soi bóng nước
Đàm sen kín Một Cột hồng tươi... (*)

Giác mộng quy hồi luôn ám ảnh
Nhớ nhung quay quắt đạo chia ly
Ngày về chắc hẳn không xa lắm
Hà Nội Ơi chờ... chớ vội đi.

Nguyễn Phương Thúy

November 23, 2018

* Chùa Một Cột

